

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 23. april 2010

EJB/ J.nr. 2010-795

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 19. april 2010 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 71 (L 169). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Anne Baastrup (SF).

Spørgsmål nr. 71:

"Ministeren bedes beskrive, hvor meget styring kommunerne virkelig får ud af lovforslaget, idet der ønskes en detaljeret gennemgang af nedenstående to eksempler:

"1) For langt de fleste borgere, der anbringes i botilbud efter servicelovens §§ 107 og 108, er borgere med f.eks. udviklingshæmning eller psykisk sygdom, der fint rummes i almindelige botilbud, uden at kommunen konstant får regninger for ekstra ydelser. Med andre ord købes en plads i et botilbud i en anden kommune til en kendt pris. Den aftalte pris betales, sagen oversendes og alle er naturligvis overbeviste om, at den nye kommune tager sig godt af denne borger. Skulle kommunerne være for flittige til at hæve taksten, så kan det jo nemt reguleres i rammeaftalerne."

"2) For så vidt angår den lille gruppe af borgere, der har brug for helt specialiserede tilbud. Her er der ofte tale om så svage borgere, at enkelte af dem har brug for solotilbud. Måske skal der bygges et anneks, da de ikke magter at være sammen med andre. Altså et botilbud, der i forvejen er mere udgiftstungt end de fleste og som så for enkelte borgere bliver ekstra omkostningstungt. I disse tilfælde vil den anbringende kommune altid inddrages i disse solotilbud, da de jo skal betale. Det giver dem også mulighed for at sige, at de vil finde et andet tilbud, hvis de ikke er enige i vores beslutninger. I øvrigt kan de allerede i dag forblive handlekommune, hvis borgeren samtykker."

Svar:

Formålet med lovforslaget er at give kommunerne bedre mulighed for at styre økonomien på det specialiserede socialområde ved at sikre sammen-

hæng mellem visitationskompetence og finansieringsansvar. Udgangspunktet er, at den kommune, der betaler, samtidig har beslutningskompetencen.

Princippet om sammenhæng mellem visitationskompetence og finansieringsansvar er hovedreglen og det bærende princip for den kommunale opgavevaretagelse.

Lovforslaget giver kommunerne bedre mulighed for at styre økonomien på det specialiserede socialområde ved at sikre, at kommunerne fortsat har indflydelse på sagsforløb og serviceniveau, når de benytter tilbud efter serviceloven i andre kommuner.

Med den ordning, der foreslås ved L 169, vil det være den oprindelige opholdskommune, som også er betalingskommune, der træffer afgørelse vedrørende de pågældende borgere, og kommunen vil løbende have et bedre overblik over sine udgifter på det specialiserede socialområde.

Der henvises endvidere til besvarelsen af spørgsmål 32.

For så vidt angår de eksempler, der er nævnt i forslaget, skal bemærkes, at det også efter de gældende regler forudsættes, at tildeling af hjælp efter serviceloven sker på baggrund af en konkret individuel vurdering, og at der udarbejdes individuelle handleplaner.

Benedikte Kiær

/ Eva Pedersen